

శతక మధురిమ

చదవండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

- రాజేస్ : రవీ! బాగున్నావా!
- రవి : బాగున్నాను రాజేస్. నువ్వేం చేస్తున్నావు? మన చిన్ననాటి మిత్రులు ఎవరైనా కలుస్తున్నారా?
- రాజేస్ : అ!ఆ! అందరూ కలుస్తున్నారు. సంతోష్ లాయరైనాడు. భాను టీచరైనాడు. మధు వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. సుభావ్ రాజకీయనేతగా ఎదగాడు. ఇలా అందరూ ఒకోర్చంగంలో నీతి నిజాయితీలతో రాణిస్తున్నారు.
- రవి : చిన్నప్పుడు మనం చదివిన చదువు, పొందిన జ్ఞానం ఊరికేపోతుందా? ఆ చదువుల ఫలితం, గురువుల దీవెనలు అన్ని కలిస్తేనే మన అభివృద్ధి.
- రాజేస్ : ఔనోను! ముఖ్యంగా శతక పద్యాల్లోని నీతులు మనవ్యక్తిత్వాన్నికి బాటులు వేశాయి. ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపాయి కదూ!
- రవి : బాగా చెప్పేవు రాజేస్! శతక పద్యాలు నేటికి మార్గదర్శకాలు మీ పిల్లలకు కూడా నేర్చించు బాగా!
- రాజేస్ : నేర్చుతున్నాను. సరే రవీ! బస్సు వచ్చింది. మళ్ళీ కలుద్దాం.

ప్రశ్నలు

1. సంభాషణను బట్టి వారు ఎవరని భావిస్తున్నారు?
2. వారి అభివృద్ధికి కారణాలేవి?
3. వ్యక్తిత్వాన్ని ఏవి తీర్చిదిద్దుతాయి?
4. ఏవి నేటి తరానికి మార్గదర్శకాలని రవి చెప్పాడు?

పార్యాంశ ఉద్దేశం / నేపథ్యం

శతకాలు నైతిక విలువలను పెంపాందింపజేస్తాయి. భావి జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుతాయి. శతక పద్యాల్లోని నైతిక విలువలను తెల్పడమే ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్యాగ వివరాలు

శతకపద్యాలలో మకుటం ప్రధానమైంది. ఈ పద్యాల్లో ప్రతి పద్యం చివర మకుటం ఉంటుంది. ఇవి ముక్కాలు, అంటే ఏ పద్యానికి స్వతంత్ర భావంతో ఉంటుంది. ప్రస్తుత పాఠంలోని పద్యాలు మల్లభూపాలీయం, చిత్ర శతకం, తరిగొండ నృసింహ శతకం, భక్త చింతామణి శతకం, ఉత్సాహమాల, విశ్వాంధేశ్వర శతకం, నింబగిరి నరసింహ శతకం, లొంకరామేశ్వర శతకం అనే శతకాలలోవి.

ప్రచేశిక

1. విశిష్టమైన సాహిత్య ప్రక్రియల్లో పద్యం ఒకటి. పద్యం ఛందోబ్దమైంది. లయాత్మకంగా గానయోగ్యంగా ఉంటుంది. ధారణకు అనువుగా ఉంటుంది. అందుకే మన ప్రాచీన కవులు స్తుతులు, శాస్త్రవిషయాలు, నైతిక విషయాల్లో పద్యాల్లో చౌప్పించి అందించారు. పద్య ప్రక్రియలో ‘శతకం’ ఒక విభాగం. మేలిముత్యాల్లాంటి శతక పద్యాలనుండి కొన్నింటిని ఈ పాఠం ద్వారా తెలుసుకుండా! పద్య రసానుభూతిని అస్వాదిస్తూ నైతిక విలువల్నీ పెంపాందించుకుండా....

I

- మ॥ సిరిలేకైన విభూషితుండె యయి భాసిల్లున్ బధుండౌదలన్
గురుపాదానతి కేలనీగి చెవులందు న్నిన్ని వక్కంబునన్
స్థిరసత్యోక్తి భుజంబులన్నీజయమున్చిత్తం బున్నన్నన్నో
హర సౌజన్యము గల్లిన న్నురభిమల్లా! నీతి వాచస్పతీ!
- ఎలకూచి బాల సరస్వతి

ప్రతిపదార్థం :

నీతి వాచస్పతీ	=	నీతి విషయంలో బృహస్పతీ!
సురభిమల్లా	=	ఓ సురభి మల్లా!
జెదలన్	=	తలపైన
గురుపాదానతి	=	గురువు యొక్క పాదాలకు పెట్టే నమస్కారం
కేలను + ఏని	=	చేతులకై
ఈగి	=	త్యాగము
చెవులు + అందు	=	చెవులకు మాత్రం
విన్ని	=	వినికిడి
వక్కంబునన్	=	నోటికి
స్థిర	=	శాశ్వతమైన
సత్య + ఉక్కి	=	నిజమైన మాట
భుజంబులన్	=	బాహువులకు

విజయమున్	=	విజయం
చిత్తంబునన్	=	మనస్సుకు
మనోహర	=	అందమైన
సౌజన్యమున్	=	మంచితనం
కల్పినన్	=	ఉన్నట్టయితే
బుధుండు	=	పండితుడు
సిరిలేక + ఇన	=	సంపద లేకపోయినా
విభూషితుండె	=	అలంకరింపబడినవాడె
అయి	=	అవుతూ
భాసిల్లున్	=	ప్రకాశిస్తాడు

తాత్పర్యం : నీతిలో బృహస్పతి వంటివాడా! సురభిమల్ల! తలకు, గురుపాచాలకు పెట్టే నమస్కారం, చేతులకు త్యాగం, చెవులకు మంచి వినే గుణం ఉండాలి. నోటికి సత్యవాక్య ఉండాలి. బాహువులకు విజయం, మనసుకు మంచితనం ఉండాలి. అలాంటి పండితుడు సంపదలేకపోయినా ప్రకాశిస్తాడు.

- ఉ॥ బీదలకున్న వస్తుములు పేర్కొనంగుము తుచ్ఛ సౌఖ్యసం పాదనకై యబ్దముల బల్మకు, వాదములాడబోకు, మర్యాదనతిక్రమింపకు, పరస్పరమైత్తి మెలంగు, మిట్టివో వేదములంచెరుంగుము, వివేకధనంబిదినమ్ముచిత్తమా!
- శ్రీపతి భాస్కర కవి

ప్రతిపదార్థం :

చిత్తమా!	=	ఓ మనసా !
బీదలకు	=	పేదవారికి
అన్నవస్తుములు	=	భోజనము, బట్టలు
పేర్కొని	=	గౌరవంతో
ఒసంగుము	=	జమ్ము
తుచ్ఛ	=	నీచమైన
సౌఖ్య సంపాదనకు + ఇ	=	సౌఖ్యాన్ని సంపాదింపడానికి
అబ్దములన్	=	అసత్యాలను
పల్డుకు	=	మాట్లాడవద్దు
వాదములు	=	తగపులు
అడవద్దు	=	పెట్టుకోవద్దు
మర్యాదను	=	గౌరవాన్ని (హద్దును)
అతిక్రమింపకు	=	మీరవద్దు
పరస్పర	=	ఒకరితో ఒకరు
మైత్రి	=	స్నేహంతో
మెలంగుము	=	ప్రవర్తించుము
ఇట్టి	=	ఇటువంచీవే
వేదములు	=	జీవన వేదములు
అంచు	=	అనుచూ
ఎరుంగుము	=	తెలుసుకో!
ఇదీ	=	ఇదే
వివేక ధనము	=	వివేకమనే సంపద

తాత్పర్యం : ఓ మనసా! బీదవారికి అన్నదానం, వస్తుదానం చేయాలి. నీచమైన సౌఖ్యాల కోసం అబ్దాలు చెప్పకు. తగపులు పెట్టుకోకు. మర్యాదను మీరకు. ఒకరితో ఒకరు స్నేహంగా ఉండాలి. ఇటువంచీవే జీవన వేదాలని తెలుసుకో. వివేకమనే ధనం ఇదే కదా!

II

- ఉ॥ పట్టుగ నీశ్వరుండు తన పాలిట నుండి పుడిచ్చినంతోచ దిట్టక దీనదేహులను తేటగ లాలనజేసి, యన్నమున్ పెట్టు వివేకి మానసముచ బెంపొనరించుచు నూరకుండినన్ గుట్టుగ లక్ష్మీంబుచ; దరిగాండస్సింహ! దయాపయోనిధి!
- తరిగాండ వెంగమాంబ

ప్రతిపదార్థం :

దయాపయోనిధి	=	దయా సముద్రుడా!
తరిగొండ సృసింహ	=	తరిగొండలో వెలసిన నరసింహస్వామీ!
ఈశ్వరుండు	=	భగవంతుడు
పట్టుగన్	=	పట్టురలతో
తన పాలిటను + ఉండి	=	తన పక్కమున ఉండి
జపుడు + జచ్చిన + అంతలోన్	=	జపుడు తనకు ప్రసాదించిన దానికి తగినట్లు
దీనదేహులను	=	దీనులైన వారిని
తిట్టక	=	నిందించకుండా
తేటగ	=	నిర్మలంగా
లాలన + చేసి	=	ఆదరించి
అస్తుమ్న	=	ఆహోరమును (భోజనమును)
పెట్టు	=	పెట్టునటువంటి
వివేకి	=	తెలివైనవాడు
ఊరక + ఉండినన్	=	ఎటువంటి ప్రార్థనలు (పనులు) చేయకపోయినా
మానసమున్	=	మనస్సును
పెంపు + ఒనరించుచున్	=	అభివీధి చేయుచూ
గుట్టగ	=	రహస్యంగా
లక్ష్మీన్	=	సంపదను
పొందున్	=	పొందును

తాత్పర్యం : దయా సముద్రుడా! తరిగొండ నరసింహస్వామీ! ఈశ్వరుడు పట్టురలతో తన పక్కం పహించి ప్రసాదించిన సంపదలో శక్తిమేరకు పేదవారికి పెట్టాలి. అలాగే పేదలను నిందించకుండా అస్తుం పెట్టిన వానికి మనస్సుకు ఆనందం కలుగుతుంది. ప్రయత్నించకపోయినా సంపద చేరుతుంది.

- మ॥ తనదేశంబు స్వేభావు సైజమతమున్ అస్తృస్వరాచారముల్
తనదేహత్వులు నెత్తెఱంగున సదాతానట్లు ప్రేమించి, త
ధ్వనతా వాప్తికి సాధనంబులగు సత్యార్థమ్యులన్ జేయగా
అనువోబుద్ధి యొసంగుమీ ప్రజకు దేవా! భక్త చింతామణి!

- వడ్డాది సుబ్బారాయకవి

ప్రతిపదార్థం :

దేవా	=	ఓ దైవమా!
భక్త చింతామణి	=	భక్తులకు చింతామణి రత్నంవలె కోరిన కోరికలను ఇచ్చే వాడా!
తన దేహత్వులన్ (తన దేహ + ఆత్మలన్)	=	
తన దేహ	=	తన శరీరాన్ని
ఆత్మలన్	=	ఆత్మలను
ఎత్తెఱంగునన్ (ఎ + తెఱంగునన్)	=	ఎ విధంగా మనిషి ప్రేమిస్తాడో, ఆ విధంగా
తన దేశంబున్	=	తన దేశాన్ని
స్వేభావ్న	=	తన భాషణు
సైజమతమున్	=	తన మతమును
అస్తృత్ సదాచారముల్	=	
అస్తృత్	=	తన యొక్క
సదాచారముల్	=	
(సత్త + ఆచారముల్)	=	మంచి ఆచారాలను
సదా	=	ఎల్లప్పుడునూ
తాను	=	తాను
అట్లు	=	ఆ విధంగా
ప్రేమించి	=	ప్రేమతో చూసి
తద్వనతా వాప్తికిన్ (తత్త + ఘనతా + అవాప్తికిన్)	=	
తత్త	=	ఆ దేశము, భాష, మతము సదాచారములు అనేవి
ఘనతా	=	గొప్పతనమును
అవాప్తికిన్	=	పొందుటకు
సాధనంబులగు	=	సాధనములైన

సత్కార్యములన్	= మంచి పనులను
చేయగాన్	= చేయడానికి
అనువో (అనువ + ఔ)	= తగిన
బుద్ధి	= బుద్ధిని
ప్రజలక్ష్య	= ప్రజలకు
ఒసంగుమీ	= ఇమ్ము

తాత్పర్యం : భక్తుల పాలిట చింతామణి రత్నం వంటి వాడవైన ఓ స్థోమీ! ఎవరైనా తన శరీరాన్ని, అత్యన్నా, ఎట్లా అభిమానిస్తారో, ఆ విధంగానే తన దేశాన్ని, తన భాషను, తన మతాన్ని, తన మంచి ఆచారాలను కూడా అభిమానించేటట్లు, వాటి ఔన్నత్యానికి సాధనాలయన మంచి పనులను చేసేటట్లు, తగిన బుద్ధిని ప్రజలకు ప్రసాదించు.

III

- చ॥ అనయము దోషమే పరులయందు కనుంగొని పలుక్కనట్టి యా జనుని కొగిన్ గుణగ్రహణశక్తి నశించును; మంచి మాత్రమే జనములలోన చూడగల చక్కని చూపులు పలుక్కొల్పునాల్గే నా కెనయగనిమ్ము వేంకటపత్తి! అభిలాండపత్తి! శ్రీయఃపత్తి!
- ఉత్పత్తి సత్యానారాయణాచార్య

ప్రతిపదార్థం :

వేంకటపత్తి	= 'వేంకట' అను పర్వతమును పరిపొలించు వాడా!
అభిలాండపత్తి (అభిల + అండ పత్తి)	= బ్రహ్మండానికి అధిపతియైన వాడా!
శ్రీయఃపత్తి	= లక్ష్మీదేవి భర్తవైన వేంకటేశ్వరస్థోమీ!
పరుల + అందు	= ఇతరులలో
అనయము	= ఎల్లప్పుడు
దోషము + ఏ	= తప్పును మాత్రమే
కనున్ + కొని	= కనిపెట్టి
పలుక్కొను + అట్టి	= మాట్లాడేటటువంటి
ఆ జనునికి	= ఆ మానవునకు
ఒగిన్	= క్రమంగా
గుణగ్రహణశక్తి	= మంచి గుణాలను గ్రహించగల సామర్థ్యం
నశించును	= నాశనమైపోతుంది
జనములలోన	= మానవులలో
మంచి మాత్రమే	= మంచితనమును మాత్రమే
చూడన్ + కల	= కనిపెట్టగల
చక్కని చూపులు	= చక్కనేన కన్నులు
పలుక్కొల్పునాల్గే	= మాట్లాడే నాలుక
నాకు	= నాకు (కవికి, భక్తునికి)
ఎనయగన్	= సరిపోయే విధంగా
ఇమ్ము	= ప్రసాదించుము

తాత్పర్యం : సమస్త బ్రహ్మండానికి అధిపత్తి! లక్ష్మీపల్లభా! ఓ వేంకటేశ్వరా! ఇతరులలో ఎల్లప్పుడూ దోషాలనే వెతికి, వాటి గురించి మాత్రమే మాట్లాడేవానికి, మంచిని గ్రహించే సామర్థ్యం క్రమంగా నశిస్తుంది. మానవులలో మంచిని మాత్రమే చూడగల కళలు, మంచిని పలికే నాలుకా నాకు ప్రసాదించు.

- మ॥ ఇతిహసామృత రుక్మ్యభా ధవళితంబీ భారతం బాధ్యసం స్ఫురితి జీవత్సరిదంబు సేవితము; సాహిత్యస్వరానంద దీ పితమున్ పావన భావనాపూపోవేశంబె జాతీయతా వ్రతమ్ ధర్మపరాయణర్థి పరివారా! విశ్వసాధీశ్వరా!

- గుమ్మున్నగారి లక్ష్మీనరసింహశర్మ

ప్రతిపదార్థం :

ధర్మపరాయణర్థి	= ధర్మము నందు
పరాయణ	= మిక్కిలి ఆసక్తి కల (ప్రియమైన)
బుధి	= బుధుముల చేత
పరివారా	= చుట్టుకొనబడిన వాడా!

విశ్వనాథేశ్వరా	=	విశ్వనాథేశ్వరుడా!
ఈ భారతంబు	=	ఈ భారతదేశము
ఇతిహసామృత రుప్రభా ధవళితంబు	=	
ఇతిహస	=	ఇతిహసములనే
అమృత	=	అమృతముతోనూ
‘బుక్ ప్రభా; బుక్	=	ఛందో బద్ధమైన వేదమంత్రముల యొక్క
ప్రభా	=	శోభతోనూ
దవళితంబు	=	తెల్లనిదిగా చేయబడినది (పవిత్రమైనది)
ఆర్ష సంస్కృతి జీవత్సురిదంబు సేవితము	=	
ఆర్ష	=	బుధుల సంబంధమైన
సంస్కృతి	=	సంస్కృతి అనే
జీవత్సురిత్	=	జీవనది యొక్క
అంబు	=	నీటిచే
సేవితము	=	సేవింపబడినది (ఆర్షసంస్కృతీ జీవనది జలం ప్రవహించేది)
సాహిత్య స్వరానంద దీపితమున్;	=	
సాహిత్య	=	సాహిత్యము యొక్క
స్వరానంద (స్వర + ఆనంద)	=	సంగీత స్వరము యొక్క ఆనందముచే
దీపితమున్	=	ప్రకాశింపజేయబడినది
పావన భావనావహ మహావేశంబె;	=	
పావన	=	పవిత్రమైన
భావనా	=	ఆలోచనలను
అవహ	=	కలిగించే
మహావేశంబె (మహో + ఆవేశంబు + ఎ)	=	
మహో	=	గొప్పదైన
ఆవేశంబు + ఎ	=	అభినివేశమే
జాతీయతా ప్రతమో;	=	
జాతీయతా ప్రతము	=	జాతీయతా ప్రతముగా
బోస్	=	అవుతుంది

తాత్పర్యం : ధర్మ పరాయణులైన మహర్షులు పరిపారంగా కలిగిన వాడా! ఓ విశ్వనాథేశ్వరా! భారతదేశం, ఇతిహసాలు అనే అమృతంతో, వేదమంత్రాల శోభతో ప్రకాశిస్తోంది. ఆర్ష సంస్కృతి అనే జీవనది జలంతో, సేవింపబడుతోంది. సాహిత్య సంగీత స్వరానందముతో శోభించుతోంది. పవిత్రమైన ఆలోచనలను తీవ్రంగా ఆపాహన చేసుకోవడమే. భారతదేశానికి జాతీయతా ప్రతం.

IV

సీ॥ గుణమింత కుదురక గుచ్ఛు తిరుగుటయేల?

సంస్కృతమఖ్యాని చదువులే?

చిత్తంబు నిలువని శివహూజలవియేల?

శాంతిగుర్వని యోగసాధనేల?

మంచిని పెంచని మలినమతము లేల?

హితబుద్ధి గలుగని ప్రతములేల?

అభ్యాదయము గాని ఆచారతతియేల?

తగురక్క సేయని ధర్మమేల?

తే॥ దమము శమము కూడని జపతపము లేల?

స్నామి! సీభ్రత్తి కలుగని జన్మమేల?

వరశుభ విలాస! శ్రీనింబగిరి నివాస!

భవ్యగుణధామ! నరసింహ! దివ్యనామ!!

- అందె వేంకటరాజం

ప్రతిపదార్థం :

శ్రీనింబగిరి నివాస

= నింబగిరిలో వెలసినవాడా!

వరశుభవిలాస!

= శ్రేష్ఠమైన శుభములు ఇచ్చువాడా!

భవ్యగుణధామ

= అత్యుత్తమ గుణాలకు నిలయమా!

దివ్యనామ!

= దివ్యమైన పేరు గలవాడా!

నరసింహ!

= ఓ నరసింహ దైవమా!

ఇంత

= కొంచెము కూడా

గుణము	= మంచి లక్ష్మిము
కుదురుక	= ఏర్పడకుండా
గుళ్ళు	= దేవాలయాలు
తిరుగుట	= పదే పదే వెళ్ళట (ప్రదక్షిణములు చేయట)
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
సంస్కారము	= ఉత్తమమైన ప్రవర్తన
అబ్బానీ	= అలవడని
చదువులు	= విర్యులు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
చిత్తంబు	= మనసు
నిలవని	= నిలవడని
శివహూజలు + అవి	= ఆ శివహూజలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
శాంతిన్	= మనశ్శాంతిని
కూర్చుని	= కలిగించని
యోగసాధన	= ప్రాణాయామాది యోగ సాధనలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
మంచిని పెంచని	= మంచితనమును వృధి చేయని
మలిన	= మరికిర్మైన
మతములు	= అనేక మతాలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
హితబుధీ	= మంచి ఆలోచనను
కలుగని	= కలిగించని
ప్రతములు	= ఘూజా విధానములు
ఏల ఆభ్యుదయము	
(అభి + ఉదయము)	= ప్రగతి, ఆభివృధ్మి
కాని	= కలిగించని
ఆచారంతతి	= ఆచారాల సమూహం
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
తగు	= తగిన విధంగా
రక్ష + చేయని	= రక్షింపని
ధర్మము	= మానవ ధర్మము
దమము	= ఇంద్రియ నిగ్రహము
శమము	= కామ క్రోధాదులు లేకుండా ఉండడం (కామం, క్రోధం, లోభం, మోహం, మదం,
మాత్పుర్యం-అంతర్గత శత్రువులు)	
కూడని	= కలుగనటువంటి
జపతములు + అవి	= ఆ జపాలు, తపస్సులు
స్వామీ!	= ఓ నరసింహస్వామీ!
నీ భక్తి	= నీ పైన భక్తి
కలుగని	= కలుగనటువంటి
జన్మము + ఏల	= జన్మ ఎందుకు? (వృథా)

తాత్పర్యం : క్రేష్ణమైన శభదములకు నివాసమైనవాడా! నింబగిరి నివాసా! గొప్ప గుణములకు నివాసమైన వాడా! గొప్ప పేరు కలవాడా! ఓ నరసింహ దైవమా! మంచి గుణములు ఏర్పడకుండా దేవాలయ ప్రదక్షిణలు చేయడం వృథా. సంస్కార మేర్పడని చదువుల వలన ప్రయోజనం లేదు. మనసు నిలబడని శివహూజలు అనవసరం. శాంతిని కలిగించని యోగ సాధనలు వ్యర్థం. మంచిని పెంచని మతాలు అనవసరం. మంచిబుధీ కలిగించని ప్రతాలు అనవసరం. ప్రగతి కలిగించని ఆచారాలు అనవసరం. రక్షించని ధర్మాలు వృథా. ఇంద్రియ నిగ్రహం, కామక్రోధాదులను అదుపు చేయిని జపాల వలన, తపస్స వలన ప్రయోజనం లేదు. ఓ నరసింహస్వామీ! నీ పైన భక్తిలేని జన్మ వృథా.

- ఈ ఇల్లాలింటికి దీపమానసగ హీహీయంచు మందుల్ మహో
భల్లూకాకృతి దోష నవ్వుదురు, దీప్యదోషమగంగన్ జటా
వల్లిన్ నీపు ధరించుటన్ వినరో, యొవ్వారెన మర్మాద వ
రిఫ్లాన్ కాంతల జూడకున్న హితమా? శ్రీలోంక రామేశ్వరా!
- నంబి శ్రీధరరావు

ప్రతిపదార్థం :

శ్రీలోంక రామ + ఈశ్వరా	=	లొంకలో వెలసిన రామేశ్వరా!
ఇల్లాలు	=	భార్య
ఇంటికి	=	గృహమునకు
దీపము + ఔను + అనగ	=	దీపము వంటిది అంటే
మందుల్	=	మందత్వము గలవారు (జడులు)
మహాభల్లాక + ఆకృతిన్	=	పెద్ద ఎలుగుబంటి ఆకారమును
తోప	=	తోచు విధముగా
హీహీయంచు	=	హీహీ అంటూ వికటంగా (వెకిలిగా)
నవ్వురు	=	నవ్వుతారు
దీవ్యత్	=	ప్రకాశవంతమైన
వ్యోమగంగన్	=	ఆకాశ గంగను
నీవు	=	నీవు (ఈశ్వరుడు)
జలావల్లిన్	=	జడలనెడు తీగెలలో
ధరించుటన్	=	(పుష్టయలె) ధరించుటను
వినర్	=	విని ఉండలేదో!
(వినరు + ఒ)	=	(విని ఉండరు)
ఎవ్వురైన		
ఎ + వారు + ఐన	=	ఎవ్వైనా
మర్యాద	=	గౌరవం
పర్మల్లన్	=	పెరుగుటకు
కాంతలన్	=	స్త్రీలను
చూడకున్న	=	గౌరవించకపోవుట
హితమూ	=	తగినదా? (కాదు)

తాత్పర్యం : (సిరికొండకు 7 కి.మీ. దూరంలో గల) లొంకలో వెలసిన రామేశ్వరా! ఇల్లాలు ఇంటికి దీపం వంటిది. అంటే ఎలుగుబంటిలా వెకిలిగా నవ్వుతారు. ఆకాశగంగను తన జటలనే తీగెలలో పవిత్రమైన పుష్టాగా ధరించిన శివుని గూర్చి విని ఉండరు. స్త్రీలను గౌరవించడం వలన మన గౌరవం పెరుగుతంది.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిపుండన

1. కింది అంశాల గూర్చి మాట్లాడండి.
 - సంస్కృతం
 - ప్రతాలు
 - ఆచారాలు
 - దానగుణం
2. పొరంలోని పద్యాల ఆధారంగా కింది వాక్యాలకు తగిన పద్యపొదం గుర్తించండి.
 - ఎల్లప్పుడు ఇతరుల దోషాలను చూడటం.
 - పేదవారికి ఆహారం, బట్టలు దానం చేయడం.
 - సంపద రహస్యంగా వచ్చి చేరుతుంది.
3. కింది పద్యాలను పొదభంగం లేకుండా పూరించండి.
 - ఇల్లాలింటికిరామేశ్వరా!
 - సిరిలేక్కెన వాచస్పతి!
4. కింది పద్యాన్ని చదపండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

సత్యసూక్తి ఘుటించు, ధీజడిమ మాన్మ
గౌరవమొసంగు, జనులకుఁగలుషమడచు
కీర్తిప్రకటించు, చిత్ర విస్మూర్తి జేయు
సాధుసంగంబు సకలార్థ సాధకంబు.
ప్రశ్నలు

 - సూక్తి అంటే ఏమిటి?
 - కీర్తి ఎలా వస్తుంది?
 - సాధుసంగం వల్ల ఏం జరుగుతుంది?

ఈ) ఈ పద్యానికి శీర్షిక సూచించండి.

II. ప్యాక్టికరణ - స్వజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
 - అ) వివేకి లక్షణాలేవి?
 - జ. కూడాకి, గుడ్డకు లేన పేదలకు అన్నదానం చేయాలి. వస్తుదానం చేయాలి. అదికూడా ప్రేమతో చేయాలి. సమృద్ధిగా (ఎక్కువగా) ఇష్టాలి. ఇది వివేకంతుని లక్షణం. ‘మానవనేవే మాధవనేవ’ అన్నారు కదా! అందుచేత పేదలకు దానం చేస్తే భగవంతునికి దానం చేసిన పణ్ణం వస్తుంది.
- నీచమైన సుఖాల కోసం అబధాలు పలకకూడదు. తగవు పెట్టుకోకూడదు. స్నేహంగా ఉండాలి. ఇవి కూడా వివేకి లక్షణాలే. స్నేహాన్ని మించిన తృప్తిలేదు. తృప్తిని మించిన సుఖం లేదు కదా!
- అ) సంపద ఎవరి వద్దకు వచ్చి చేరుతుంది?
 - జ. దైవం మనపై దయతో సంపదలు ప్రసాదిస్తాడు. కలిగినంతలో పేదలకు పెట్టాలి. నిందించకుండా, ఆదరణతో పెట్టాలి. ఆ విధంగా పెట్టినవారు ఏ ప్రయత్నం చేయకపోయినా సంపద వారిని చేరుతుంది.
- దీనిలో విశేషమేమిటంటే విష్ణువుకు (దరిద్ర) నారాయణుడు, (దరిద్ర) దామోదరుడు అని పేర్లు. అంటే దరిద్రులలో నారాయణుడు ఉంటాడు. నారాయణుని భార్య లక్ష్మిదేవి. తన భర్తను ఆదరించిన వారి దగ్గరకే భార్య కూడా వెడుతుంది. కానీ, ఆదరించని వారి దగ్గరకు వెళ్ళదు కదా! అందుచేత పేదలను (నారాయణుని) ఆదరించే వారి దగ్గరకు లక్ష్మి వెడుతుంది. అందుచేత పేదలను (నారాయణుని) ఆదరించే వారి దగ్గరకు లక్ష్మి వెడుతుంది. సంపదలు ప్రసాదిస్తుంది.
- ఇ) దేశభాషల ఔన్నత్యాన్ని పెంచడమంటే ఏంటి?
 - జ. మనం దేశము యొక్క ఔన్నత్యాన్ని అంటే గొప్పతనాన్ని బాగా పెంపాందించాలి. దేశాన్ని సకల సంపదలతో స్వయం సమృద్ధముగా తీర్చిదిద్దాలి. పాడిపంటలు, పరిశుమలు పెంపాందించాలి. దేశంలో విద్య, వైద్యరవాణి సౌకర్యాలు పెంచాలి. యువతకు ఉద్యోగావకాశాలు పెంచాలి. ప్రజలందరికి ఉపాధి చూపించాలి. ప్రజలకు ఆహారభద్రత కల్పించాలి. ప్రజలకు రక్షణ కల్పించాలి.
- బాషల ఔన్నత్యాన్ని పెంచడం అంటే, ఆ భాషలను ప్రజలు బాగా చదివాలి. ఆ భాషలలో మాట్లాడాలి. ఆ భాషలలో పరిశోధనలు సాగించాలి. ఆ భాషలలోని సాహిత్య సంపదను కాపాడి, ప్రజలందరికి దానిని అందించాలి. ఆ భాషలలో నిఫుంటువులు, విజ్ఞాన సర్వాంగాలు, వగ్గీరా రూపొందించాలి. ఆ భాషలో విధి రకములయిన సాహిత్య ప్రక్రియలను ప్రోత్సహించాలి. ప్రభుత్వ వ్యవహారాలన్నీ ఆ భాషలలో సాగాలి.
- క) “ఇతిహాసామృత....” అనే పద్యభావాన్ని మీ సాంతమాటల్లో రాయండి.
 - జ. ఓ విశ్వాధీశ్వరా! భారతదేశం ఇతిహాసాలు అనే అమృతంతో అలరారుతోంది. ఇది వేదమంత్రాల మహిమతో పవిత్రమయ్యాంది. భారతదేశంలో ఆర్థ సంస్కృతి అనే జీవనదీ జలాలు ప్రవహిస్తాన్నాయి. ఇక్కడ సాహిత్యము అనే సంగీత స్వరాలు వినిపిస్తాయి. పవిత్రమైన ఆలోచనలను కలిగించే గొప్ప ఆవేశమే, ‘జాతీయతా ప్రతం’ అవుతుంది.
 2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
 - అ) సజ్జన లక్షణాలు పేర్కొనుండి.
 - జ. సజ్జనుడు స్త్రీలను గౌరవిస్తాడు. పరస్తీలను తన తల్లిగా భావిస్తాడు. సోదరిగా కాపాడతాడు. స్త్రీలను చిన్న చూపు చూడడం, అవమానించడం సహించడు.
- మంచి లక్షణాలు అలవరచుంటాడు. చదువుతో బాటు ఉత్తమ సంస్కరపంతుడోతాడు. గురువులను, తల్లిదండ్రులను, పెద్దలను గౌరవిస్తాడు. శాంతియతంగా జీవిస్తాడు. తోటివారిని రక్కిస్తాడు. దయ కలిగి ఉంటాడు. దైవభక్తి, దేశభక్తి, స్నామిభక్తి కలిగి ఉంటాడు. ఎవ్వరిపైనా దేపుం ఉండడు. ఇతరులలో తప్పులను పట్టించుకోడు. దోషాలుంటే సపరిస్తాడు. అందరిలోనూ మంచిని మాత్రమే చూస్తాడు. సత్యమే పలుక్కాడు.
- కుల, మత భేదాలుండవు. తనకు దేవుడు ప్రసాదించిన సంపదను పేదలకు పంచి పెడతాడు. పేదలను, వృద్ధులను ఆదరిస్తాడు. ఎవరినీ నిందించడు. కించపరచడు. సుఖాలను ఆశించడు. కష్టాలకు భయపడడు. ఎవరితోనూ తగవు పెట్టుకోడు. మర్యాదనతిక్రమింపడు. స్నేహంగా ఉంటాడు. శాస్త్ర చర్చలలో పాల్గొంటాడు. యుధ్యానికి జంకడు. అటువంటి ఉత్తమ లక్షణాలు, ప్రవర్తన కలవాడే సజ్జనుడు.
- అ) సైతిక విలువలంటే ఏమిటి? మీరు గమనించిన విలువల్ని పేర్కొనుండి.
 - జ. సైతిగా జీవించడమే సైతికం. సైతి సంబంధమైన జీవన విలువలనే సైతిక విలువలు అంటారు. సమాజంలో ఒకనాటి సైతి కొన్ని రోజులకు మారిపోతుంది. అప్పటికి అది సైతి కాకపోవచ్చును. కానీ, సమాజం అభివృద్ధి గురించి విర్మాటు చేసుకొన్న కట్టుబాటునే నీతులు అంటారు.
- బంధుమిత్రులకు సహాయం చేయడం నీతి. కానీ, ఉద్దోగ ధర్యంలో భాగంగా తన బంధుమిత్రులకు మాత్రమే సహాయం చేయడం అవినీతి. తన ధర్మాన్ని తాను కచ్చితంగా పాటించడం నీతి. అందరిపట్ల సమృద్ధితో ఉండడం సామాజిక నీతి. ఒకే భార్య/భర్త కలిగి ఉండడం కుటుంబ నీతి. తనకు చెందని దానిని తాను స్వీకరించకపోవడం నీతి.
- నా స్నేహితులైన కొంతమంది విద్యార్థులు (నేను కూడా) పరీక్లంలో సాంతంగా రాస్తారు. ఎవరి సలహాలనూ అడగరు. ఎవరి దానిలో చూసి రాయరు. ఈ విధంగా సైతిక విలువలు పెంచుకోవాలి' అని మా గురువుగారు చాలాసార్లు అంటారు.

3. కింది ప్రశ్నలకు స్వజనాత్కంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.
 ఎదుటి వారిలో తప్పులు వెతకటం కన్నా వారి నుండి మంచిని స్వీకరించటం మేలు అని తెలియజేస్తూ, మిత్రుడికి లేఖ రాయండి.
 (లేదా)
 పొరశాలలో జరిగే భాషోత్సవాన్ని తిలకించడానికి ప్రముఖ శతక కవులు వచ్చారు. వారి ద్వారా శతకాల గురించి, వారి రచనల గురించి తెలుసుకోవడానికి పిల్లలు ఇంటర్వ్యూ చేయాలనుకున్నారు. మీరైతే ఏమని ఇంటర్వ్యూ చేస్తారు? ఇంటర్వ్యూకు అవసరమైన ప్రశ్నావళిని రూపొందించండి.

III. భాషాంశాలు

1. కింది పదాలకు అర్థాలు రాసి వాటితో సాంత వాక్యాలు రాయండి.
 ఉదా॥ బుధుడు = పండితుడు
 బుధులతో కలిసి ఉండడం వల్ల జ్ఞానం పెరుగుతుంది.
 అ) అనయం = ఎల్లప్పుడు
 మనం అనయం మంచిమాటలే మాట్లాడాలి. మంచి పనులే చేయాలి.
 ఆ) శమం = శాంతి
 ప్రజల మధ్య శమం నెలకొన్నప్పుడే, ఐకమత్యం పరిధవిల్లుతుంది.
 ఇ) మైత్రి = స్నేహము
 మంచివారి మైత్రి విడిచిపెట్టకూడదు.
 ఈ) సౌజన్యం = మంచితనము
 మన సౌజన్యము మనకు శ్రీరామ రక్ష.
2. కింది పదాలకు వ్యుత్పత్తి అర్థాలు రాయండి.
 అ) విశ్వనాథుడు : విశ్వమునకు ప్రభువు (ఈశ్వరుడు)
 ఆ) శివుడు : శుభముతో కూడినవాడు (లేక) శుభములను ఇచ్చువాడు - ఈశ్వరుడు
 ఇ) శ్రియఃపతి : శ్రీదేవి యొక్క భర్త - విష్ణువు.
3. కింది పదాలకు పర్యాయ పదాలు రాసి, వాటితో వాక్యాలు రాయండి.
 ఉదా॥ గంగ - భాగీరథి, జాహ్నావి
 భాగీరథి తీరంలో బుఘులు తపస్సు చేస్తున్నారు. పరమ పొవనిగా జాహ్నావి పేరు గాంచింది.
 అ) శివుడు - ఈశ్వరుడు, శంకరుడు
 భక్తులు ప్రార్థిస్తే ఈశ్వరుడు లోక రక్షణకు విషం త్రాగాడు. అందుకే ఆయన భోత్సా శంకరుడు.
 ఆ) మైత్రి - స్నేహము, చెలిమి
 స్నేహమును మించినది లేదు. ఆ చెలిమి కలిమిలేములు చూడదు.
 ఇ) కాంత - 1) స్త్రీ 2) నారీ 3) వనిత
 1) ఎన్నికలలో స్త్రీలకు రిజర్వేషన్లు ఇచ్చారు.
 2) సీతాదేవి నారీ రత్నము.
 3) మా నగరంలో వనితలు వనితామండలి స్థాపించారు.
 ఈ) గుడి
 ఈ) గుడి - దేవాలయము, కోవెల
 శరీరమే దేవాలయం, మనసే కోవెల.
4. కింది వాక్యాలను గమనించండి. ఆయా వాక్యాల్లోని ప్రకృతి వికృతుల్ని గుర్తించి పట్టికగా మార్చండి.
 అ) భారతీయ ధర్మం సర్వోత్తమమైంది. బుద్ధుడు దమ్మాన్ని బోధించాడు.
 ఆ) ఓ సామి! కుడిషైవుగా వెత్తే స్వామి వారి గుడివస్తుందా?
 ఇ) సిరిని కురిపించి లక్ష్మీదేవి శ్రీమంతుల్ని చేస్తుంది.
 ఈ) ఆలోచనలు స్థిరంగా ఉండాలి. తిరమైన బుద్ధి వివేకుల లక్షణం.
5. ప్రకృతి వికృతి
 అ) ధర్మం దమ్మం
 ఆ) స్వామి సామి
 ఇ) శ్రీ సిరి
 ఈ) స్థిరం తిరం

వ్యక్తరహంశాలు

1. కింది సందర్భాలలో పునరుక్తమయిన హల్లులను పరిశీలించండి. అవి వృత్తినుప్రాస అలంకారాలవునో కాదో చర్చించండి.
 - అ) నీ కరుణాకట్టక్క వీక్షణములకై నిరీక్షించుచున్నారము.
 - అ) అడిగెదనని కషువడిఁజను
 - సడిగినదను మగుడనుడుగడని నడయుడుగున్.
 - ఇ) మకరంద బిందు బృంద రసస్యందన మందరమగు మాత్యభాషయే.
 - ఈ) చూరుకు, తేరుకు, నారుకు, దారువును వాడు నరవరులిలలోన్.

విసర్గసంధి :

2. సంస్కృత పదాల మధ్య విసర్గ మీద తరచు సంధి జరుగుతూంటుంది. అది వేర్పేరు రూపాలుగా ఉండటం గమనిధ్యం. కింది ఉదాహరణలు విడదీని చూడండి.

$$\begin{array}{llllll}
 \text{అ) నమోసమః} & = & \text{నమః} & + & \text{నమః} & - \\
 \text{అ) మనోహరం} & = & \text{మనః} & + & \text{హరం} & - \\
 \text{ఇ) పయోనిధి} & = & \text{పయః} & + & \text{నిధి} & - \\
 \text{ఈ) వచోనిచయం} & = & \text{వచః} & + & \text{నిచయం} & -
 \end{array} \quad (\text{అః} = \text{ఓఁ})$$

పై పదాలలో అకారాంత పదాల మీదున్న విసర్గ (అః) లోపించి, అకారం ‘ఓ’ కారంగా మారింది. కనుక దీనినే సూత్రికరిస్తే ఇలాగ్రాయవచ్చును.

సూత్రం : అకారాంత పదాల విసర్గకు వర్ద ప్రతమ, ద్వితీయాక్షరాలు (క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ), శ, ష, సలు గాక మిగిలిన అచ్చులు కాని, హల్లులు కాని పరమైతే విసర్గ లోపించి, ‘ఆ’ కారం ‘ఓ’ కారంగా మారుతుంది.

- పై పదాలను విడదీస్తే - ఈ కింద విధమైన మార్పులు జరిగాయా?

$$\begin{array}{lll}
 \text{అ) నమః + నమః} & = & \text{అకారాంత పదాల విసర్గకు శ, ష, స లు, వర్ద ప్రథమ, ద్వితీయాక్షరాలు} \\
 \text{అ) మనః + హరం} & = & \left. \begin{array}{l} \text{(క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ లు)} \\ \text{గాక మిగతా అక్షరాలు కలిస్తే} \end{array} \right. \\
 \text{ఇ) పయః + నిధి} & = & \text{అకారాంత పదాల మీదున్న విసర్గ లోపించి, అకారం ‘ఓ’కారంగా మారింది.} \\
 \text{ఈ) వచః + నిచయం} & = &
 \end{array}$$

కింది పదాలు కలిపి, మార్పును గమనించండి.

$$\begin{array}{lll}
 \text{అ) మనః + శాంతి} & = & \text{మనశాంతి} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘శ’ కారానికి ద్విత్వం)} \\
 \text{అ) చతుః + షష్టి} & = & \text{చతుషష్టి} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘శ’ కారానికి ద్విత్వం)} \\
 \text{ఇ) సభః + సుమం} & = & \text{సభస్సుమం} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘స’ కారానికి ద్విత్వం)}
 \end{array}$$

పదాలను కలుపగా వరుసగా మనశ్శాంతి, చతుషష్టి, సభస్సుమం అనే రూపాలు ఏర్పడ్డాయి కదా! (విసర్గమీద శ, ష, స లు ద్విత్వాలుగా మారడం గమనించండి.)

కింది పదాలను విడదీయండి.

$$\text{అ) ప్రాతఃకాలము} - \text{ప్రాతః} + \text{కాలము} = \text{ప్రాతఃకాలము} - \text{(మార్పు లేదు)}$$

$$\text{అ) తపఃఫలము} - \text{తపః} + \text{ఫలము} = \text{తపఃఫలము} - \text{(మార్పు లేదు)}$$

‘స’ కారం (స్) విసర్గరూపంగా ప్రయోగింపబడుతుంది. అందుకే నమశ్శాపము, శ్రేయస్సరము, వస్పుతి మొదలగు సందర్భాల్లో మార్పులేదు.

కింది పదాలను కలిపి, మార్పును గమనించండి.

ఉదాః అంతః + అత్తు = అంతర్తాత్తు

$$\text{అ) దుః + అభిమానం} = \text{దురభిమానం} \quad \left. \begin{array}{l} \text{అంతః, దుః, చతుః, ఆశీః, పునః మొదలైన పదాలకు} \\ \text{వర్ద ప్రథమ, ద్వితీయాక్షరాలు. శ, ష, సలు గాక} \end{array} \right.$$

$$\text{అ) చతుః + దశలు} = \text{చతుర్ధిశలు} \quad \left. \begin{array}{l} \text{మిగతా అక్షరాలు కలిస్తే విసర్గ రేఫ (ర్)గా మారడం గమనించండి.} \end{array} \right.$$

$$\text{ఇ) ఆశీః + వాదము} = \text{ఆశీర్వాదము}$$

$$\text{ఈ) పునః ఆగమనం} = \text{పునరాగమనం}$$

$$\text{ఉ) అంతః మథనం} = \text{అంతర్ధథనం}$$

అంతః, దుః, చతుః, ఆశీః, పునః మొదలైన పదాలకు

వర్ద ప్రథమ, ద్వితీయాక్షరాలు. శ, ష, సలు గాక

మిగతా అక్షరాలు కలిస్తే విసర్గ రేఫ (ర్)గా మారడం గమనించండి.

కింది పదాలు విడదీయండి.

$$\text{ఉదాః ధనుష్టోభీ} = \text{ధనుః + కోభీ} \quad (\text{ధనుస్} + \text{కోభీ})$$

$$\text{అ) నిష్పత్తము} = \text{నిః + ఘలము} \quad (\text{నిస్} + \text{ఘలము})$$

$$\text{అ) దుష్పురము} = \text{దుః + కరము} \quad (\text{దన్} + \text{కరము})$$

ఇస్, (ఇః), ఉన్ (ఉః)లు

విసర్గకు క, ఖ, చ, ఛ లు

పరమైనపుడు విసర్గ (స్)

ష్ కారంగా మారుతుంది.

కింది పదాలు విడదీయండి.

$$\text{ఉదాః నిస్తేజము} = \text{నిః + తేజము}$$

$$\text{అ) దుశ్చేష్టితము} = \text{దుః + చేష్టితము}$$

$$\text{అ) ధనుష్టాపము} = \text{ధనుః + టంకారము}$$

$$\text{ఇ) మనస్తాపము} = \text{మనః + తాపము}$$

విసర్గకు చ, ఛ లు పరమైతే

‘శ’ ట, ఱ లు పరమైతే ‘ష’

త, థ లు పరమైతే ‘స’

వస్తుంది.

- పై ఉదాహరణల్ని పరిశీలించిన మీదట విసర్గ సంధి ఆరు విధాలుగ ఏర్పడుతున్నదని తెలుస్తున్నది.
- అ) అకారాంత పదాల విసర్గకు వర్గ ప్రథమ ద్వితీయక్కరాలు (క,చ,ట,త,ప; ఖ,ఘ,ర,థ,ఫ), శ,ష,స లు గాక మిగతా అక్కరాలు పరమైనప్పుడు విసర్గలోపించి ‘అ’కారం ‘ఓ’కారంగా మారుతుంది.
- ఆ) విసర్గకు శ,ష,సలు పరమైనప్పుడు శ, ష, సలు ద్విత్యాలుగా మారుతాయి.
- ఇ) విసర్గమీద క, ఖ, ప, ఫ లు వస్తే, మార్పురాదు (సంధి ఏర్పడదు).
- ఈ) అంతః, దుః, చతుః, ఆశీః, పునః మొదలైన పదాల విసర్గ రేఫ(రీ)గా మారుతుంది.
- ఉ) ఇన్, ఉన్ల విసర్గకు క, ఖ; ప, ఫ లు పరమైతే విసర్గ ‘ష’ కారంగా మారుతుంది.
- ఊ) విసర్గకు, చ, ఘ లు పరమైతే ‘శ’ కారం; ట, ఠ లు పరమైతే ‘ష’ కారం; త, థ లు పరమైతే ‘స’ కారం వస్తాయి.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

పారశాల గ్రంథాలయంలో శతక పద్యాలున్న పుస్తకాలు తీసుకొని చదపండి. వాటిలో ఏవైనా ఐదు శతక పద్యాలను వాటి భాషాలను రాసి ప్రదర్శించండి.

సంఘర్షణలు :

1) సవర్జదీర్ఘసంధి :

1) భల్లూకాకృతి	=	భల్లూక	+	ఆకృతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
2) అభిలాండపతి	=	అభిల	+	అండపతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
3) జనానురంజన	=	జన	+	అనురంజన	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
4) పాదానతి	=	పాద	+	అనతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
5) దేహత్యుల్న	=	దేహ	+	త్యుల్న	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
6) ఇతిహాసామృతము	=	ఇతిహాస	+	అమృతము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
7) మహావేశము	=	మహా	+	అవేశము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
8) భావనావహము	=	భావనా	+	అవహము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి

2) గుణసంధి :

1) రామేశ్వరా	=	రామ	+	శశ్వరా	-	గుణసంధి
2) విశ్వోఽశ్వరా	=	విశ్వోఽ	+	శశ్వరా	-	గుణసంధి
3) సత్యేక్తి	=	సత్యే	+	ఉక్తి	-	గుణసంధి

3) యణాదేశ సంధి :

1) అభ్యుదయము	=	అభి	+	ఉదయము	-	యణాదేశసంధి
--------------	---	-----	---	-------	---	------------

4) గసదదవాదేశసంధి :

1) ఆకృతి దెస	=	ఆకృతి	+	తోప	-	గసదదవాదేశసంధి
2) శాంతి గుర్వని	=	శాంతి	+	కూర్వని	-	గసదదవాదేశసంధి
3) రక్షసేయని	=	రక్ష	+	చేయని	-	గసదదవాదేశసంధి

5) ఉత్ససంధి :

1) మేలగునా	=	మేలు	+	అగునా	-	ఉత్ససంధి
2) కీడొనరించు	=	కీడు	+	ఒనరించు	-	ఉత్ససంధి

6) అత్యసంధి :

1) లేకైన	=	లేక	+	ఐన	-	అత్యసంధి
2) ఉండకుండిన్	=	ఉండక	+	ఉండిన్	-	అత్యసంధి

7) విసర్గసంధి

1) శ్రీయఃపతి	=	శ్రీయః	+	పతి	-	విసర్గసంధి
2) దుష్టేష్టితము	=	దుఃః	+	చేష్టితము	-	విసర్గసంధి
3) మనస్తాపము	=	మనః	+	తాపము	-	విసర్గసంధి

సమాపొలు :

సమాపంపదం

1) భల్లూకాకృతి	-	భల్లూకము యొక్క ఆకృతి	-	ప్యాం తత్పురుష సమాపం
2) శివపూజ	-	శివుని యొక్క పూజ	-	ప్యాం తత్పురుష సమాపం

- | | | |
|--------------------|--------------------------|-----------------------------|
| 3) దేహత్వలు | - దేహము, ఆత్మ | - ద్వాంద్వ సమానం |
| 4) ఇతిహాసమృతము | - ఇతిహాసము అనే అమృతము | - రూపక సమానం |
| 5) శాఖ్య సంపాదనము | - శాఖ్యము యొక్క సంపాదనము | - షష్ఠి తత్పరుష సమానం |
| 6) వోయిగంగ | - వోయిము నందలి గంగ | - సష్టమీ తత్పరుష సమానం |
| 7) జపతపములు | - జపమునూ, తపమునూ | - ద్వాంద్వ సమానం |
| 8) రాగవిద్యేషములు | - రాగమునూ, విద్యేషమునూ | - ద్వాంద్వ సమానం |
| 9) అస్తవస్తుములు | - అస్తమునూ, వస్తుమునూ | - ద్వాంద్వ సమానం |
| 10) జటావల్లి | - వల్లి వంటి జడ | - ఉపమాన ఉత్తరపద కర్కుధారయం |
| 11) తుచ్ఛశాఖ్యములు | - తుచ్ఛమైన శాఖ్యములు | - విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం |
| 12) మనోహరసౌజన్యము | - మనోహరమైన సౌజన్యము | - విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం |
| 13) మహాశము | - గొప్ప ఆవేశము | - విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం |

ప్రకృతి-వికృతులు

ప్రకృతి	-	వికృతి	ప్రకృతి	-	వికృతి
1) శ్రీ	-	సిరి	12) ద్వేషము	-	దేసము
2) భుజము	-	బుజము	13) కవి	-	కయి
3) వస్తుము	-	పాంత	14) ప్రతము	-	బతము
4) వాదనము	-	వాదు	15) దీపము	-	దివ్యే దివ్యియ
5) లక్ష్మి	-	లచ్చి	16) ధర్మము	-	దరుమము, దమ్మము
6) కులము	-	కొలము	17) జట	-	జడ
7) భేదము	-	బద్ద	18) తపము	-	తబము
8) కథ	-	కత	19) మర్యాద	-	మరియుద
9) దోషము	-	దోసము	20) స్ఫోదన	-	సామి
10) గుణము	-	గొనము	21) భక్తి	-	బత్తి
11) శక్తి	-	సత్తి			

సాసారాలు

1) కులము	:	1) వంశము	2) జాతి	3) ఇల్లు
2) గురువు	:	1) ఉపాధ్యాయుడు	2) తండ్రి	3) పురోహితుడు
3) గంగ	:	1) భాగిరథి	2) నది	3) నీరు
4) కాంత	:	1) స్త్రీ	2) భార్య	3) ప్రేంకణము
5) గునము	:	1) స్వభావము	2) దారము	3) అల్లెత్తాడు
6) కీడు	:	1) అపకారము	2) పాపము	3) చెడు పని
7) ధర్మము	:	1) న్యాయము	2) పుణ్యము	3) ఆచారము
8) దోషము	:	1) తప్పు	2) దూషణము	3) పాపము
9) లక్ష్మి	:	1) లక్ష్మీదేవి	2) కాంతి	3) సంపద
10) బుద్ధి	:	1) మతి	2) తెలివి	3) మనస్సు
11) బుధుడు	:	1) పండితుడు	2) దేవత	3) బుధ గ్రహము

పర్యాయ పదాలు

1) భల్లుకము	:	1) ఎలుగు	2) ఎలుగు గొడ్డు	3) భల్లము
2) లక్ష్మి	:	1) స్త్రీ	2) ఇందిర	3) కమల
3) పయోనిధి	:	1) ఆచ్చి	2) సాగరము	3) సముద్రము
4) ధనము	:	1) ప్రవృత్తము	2) అర్థము	3) విత్రము
5) కాంత	:	1) అంగన	2) స్త్రీ	3) పడతి
6) మానసము	:	1) మనస్సు	2) చిత్తము	3) మనసు
7) ఇల్లులు	:	1) భార్య	2) అర్ణంగి	3) పత్ని

పృత్పత్రాలు

1) బుధుడు	:	అన్నింటిని ఎత్తిగినవాడు (పండితుడు)
2) ఈశ్వరుడు	:	ఐశ్వర్యము గలవాడు (శివుడు)
3) పయోనిధి	:	ఉదకములను ధరించునది (సముద్రము)
4) విశ్వసాధుడు	:	ప్రపంచమునకు భర్త (శివుడు)

* * *